

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τὸ κατ' ἐξαχθὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρισχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχικοῦ Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστὸν καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἑξαετηρικοῦ δραχ. 7.— Ἑξαετηρικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομὰς ἔρχονται τὴν ἑκάστην μῆνα καὶ εἰνα προκληπρωταὶ δι' ἑν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΑΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΑΘΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λπ. 15.— Ἐν τῷ Ἐξωτερ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήνασι
Ὁδὸς Ἀδίου, 117, Ἐταιρ. Χρυσόστομου-Πατριάρχου

Περίοδος Β' — Τόμ. 7^{ος}.

Ἐν Ἀθήνασι, τὴν 29 Ἰουλίου 1900

Ἔτος 22^{ον}. — Ἀριθ. 31

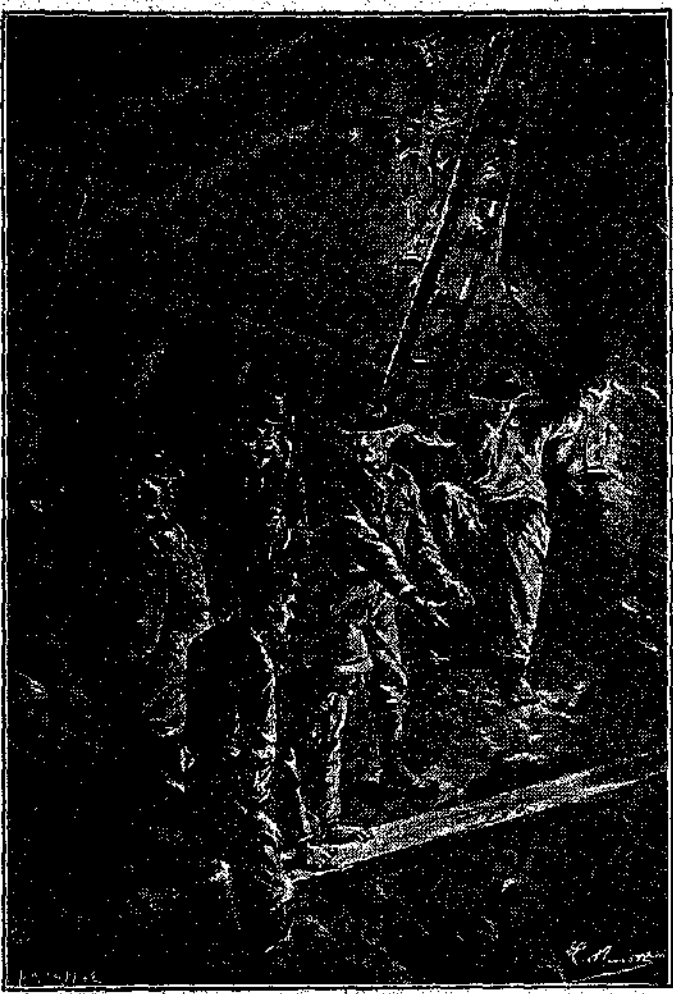
Η ΧΡΥΣΟΦΟΡΟΣ ΦΛΕΨ

[Μυθιστορία ὑπὸ ἈΝΔΡῆ ΛΑΥΡΙΕ.]
(Συνέχεια: ἴδε σελ. 251.)

— Μὲ τὰ τελειότατα μηχανήματα τὰ ὅποια μᾶς ἐστάλησαν ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, ἐπεχείρησα διατρήσεις εἰς τὰ μέρη τὰ ὅποια ἐνδύμια καταλληλότερα. Ἡ ἐργασία αὕτη εἶνε ἡ σπουδαιότερα ἀπὸ ὅσας ἐπεχειρήσαμεν, διότι ἕως τώρα γνωρίζομεν μόνον τὰ ἐπάνω μέρη τῆς χρυσοφόρου φλέβας. Πρόκειται νὰ ἐξακριβώσωμεν κατὰ ποίαν διεύθυνσιν καὶ εἰς πόσον βάθος ἐκτείνεται τὸ χρυσοφόρον στρώμα πρόκειται γὰρ τὴν παρακολοθησάμεν καθ' ὅλας τὰς διακλιδώσεις του, ἀκόμη δὲ καὶ νὰ ἐξελέγξωμεν δι' ἄλλων ἐργασιῶν τὴν γεωλογικὴν σύστασιν τοῦ ἐδάφους καὶ τὸ ποσὸν τοῦ πολυτιμοῦ μετάλλου, τὸ ὅποσον περιλαμβάνουσιν οἱ θράχοι. . . Αἱ λοιπὸν δὲν εἰμπορῶ νὰ σᾶς τὸ ἀποκρύψω πλέον τὰ πρῶτα ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν μας εἶνε πολὺ ἀνησυχαστικά. . . Ἐν πρώτοις ὡς πρὸς τὴν φλέβα κατέληξα εἰς τὴν βεβαιότητα ὅτι ἔχει ἐλαχίστην ἔκτασιν καὶ ὅτι περιορίζεται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ λόφου. Δὲν ἐκτείνεται οὔτε κατὰ βάθος οὔτε κατὰ μήκος, καὶ φαίνεται ὅτι ἀποτελεῖ μίαν ἀπόρυσιν μεμονωμένην. Πέραν τῶν γνωστῶν μας ὀγκοδύνατα μέτρων, παύει τὸ χρυσοφόρον στρώμα καὶ ἀρχίζει βράχος κρητιδώδης.

— Δὲν εἶνε συνήθης εἰς τοιαύτας φλέβας ἡ περίπτωσις αὕτη.
— Πολὺ συνήθης δὲν εἶνε, ἀλλὰ δὲν ἔχει καὶ τίποτε τὸ ἐξαιρετικόν. Ἐνωρίζομεν εἰς τὴν μεταλλολογίαν πολλὰ παραδείγματα χρυσοφόρων στρωμάτων, τὰ ὅποια εἶνε σκορπισμένα εἰς διάφορα μέρη ἕνεκα γεωλογικῶν ἀναστατώσεων, ἀλλ' ἐδῶ δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιον. . . Ἐπεχειρήσαμεν διατρήσεις ὄχι μόνον εἰς

τὴν πλευρὰν τοῦ βράχου, ἀλλ' εἰς ὅλην τὴν χώραν. Καὶ τ' ἀποτελέσματα εἶνε οἰκτρά.
— Ὡς πρὸς τί;
— Εἰς κανὲν μέρος, — ἀπολύτως εἰς κανέν, — δὲν εὗρομεν χρυσοῦχον στρώμα τὸ ὅποσον νὰ ἔχη κάποια ἀναλογία μὲ τὴν χρυσοφόρον φλέβα μας εἶνε ἀληθές ὅτι ἀπηντήσαμεν σωροὺς εὐκαλοτριπτου χώματος, τὸ ὅποσον περιέχει ἐλάχιστον ποσὸν χρυσοῦ ἀλλ' οἱ σωροὶ αὗτοι ὁμοιάζουν πρὸς ἀποξηρανθεῖσας ἐκβολά-

«Ὁ λόφος Φατρεῆδδ καὶ ὁ Χίτζις ἐνώμισαν καθήκον ἐπὶ τὴν ἐπισημοῦν τὰς μεταλλευτικὰς ἐργασίας.» [Σελ. 258, στίλ. γ'.]

δας, αἱ ὅποια προέρχονται ἀπὸ ἀρχαίαν ἐκκαμίνευσιν. . . ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶνε τίποτε ἀκόμη εἰς τὰς διατρήσεις, τὰς ὅποιας κάμωμεν ἀπαντῶμεν στοάς, ἀληθεὶς μεταλλευτικὰς στοάς, αἱ ὅποια εἶνε προφανῶς ἔργα ἀνθρωπίνων χειρῶν.
— Στοὰς μεταλλευτικὰς;
— Ναι, αἱ ὅποια εἶνε ἀπέραντοι, ἔχουν μήκος χιλιometrῶν, καὶ κάποτε διατριποῦνται ἀπὸ φρέατα, τὰ ὅποια φέρουν εἰς χαμηλότερας στοάς. . . καὶ δὲν ὑπάρχουν μόνον στοαὶ ἀλλὰ καὶ κάρδοι, καὶ διακλιδώσεις, καὶ φρέατα ἀερισμοῦ, καὶ φρέατα πρὸς ἀντλήσιν νερῶν μὲ σωλήνας ἀπὸ ταῦβλα, καὶ δεξαμεναὶ, καὶ ἐρέπια ἀντλιῶν, ἐν ἐνὶ λόγῳ ὅλα τὰ ἔργη ἐκμεταλλεύσεως σοφῆς καὶ κανονικῆς. Τέλος πάντων δὲν μένει πλέον καμία ἀμφιβολία. Δὲν εὐρισκόμεθα εἰς ἐδαφος παρθένον, ἀλλ' εἰς παλαιὸν μεταλλεῖον, τὸ ὅποσον ἐξεμεταλλεύθησαν μεταλλευταὶ πολὺ ἱκανοὶ καὶ ἐπιδέξιοι. Καὶ λάβετε ὅτι ὅσον ἐπι τοῦτο συμβαίνει εἰς ὅλην τὴν χώραν, εἰς ἔκτασιν εἰκοσι μιλλιῶν. Κατ' ἀρχὰς ἀμφέβαλα ἤθελον νὰ διατηρήσω κάποια ἐλπίδα. Ἐκαμα τὰς διατρήσεις μου ὅλον ἐν μακρότερον ἀπὸ τὸ χρυσορυχεῖον μας, παντοῦ ὅπου ὁ γεωλογικὸς χαρακτήρ τοῦ ἐδάφους μοῦ ἐδίδο τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ συναντήσω χρυσοφόρον στρώμα, συνήτησα τὸ ἴδιον φαινόμενον, στοάς, φρέατα, σωροὺς σκωρίας καὶ ἐκβολῶν, σημεῖα ἀνατίρρητα ἀρχαίας ἐκμεταλλεύσεως. . . ὁ τόπος ὅλος εἶνε ἄλη-

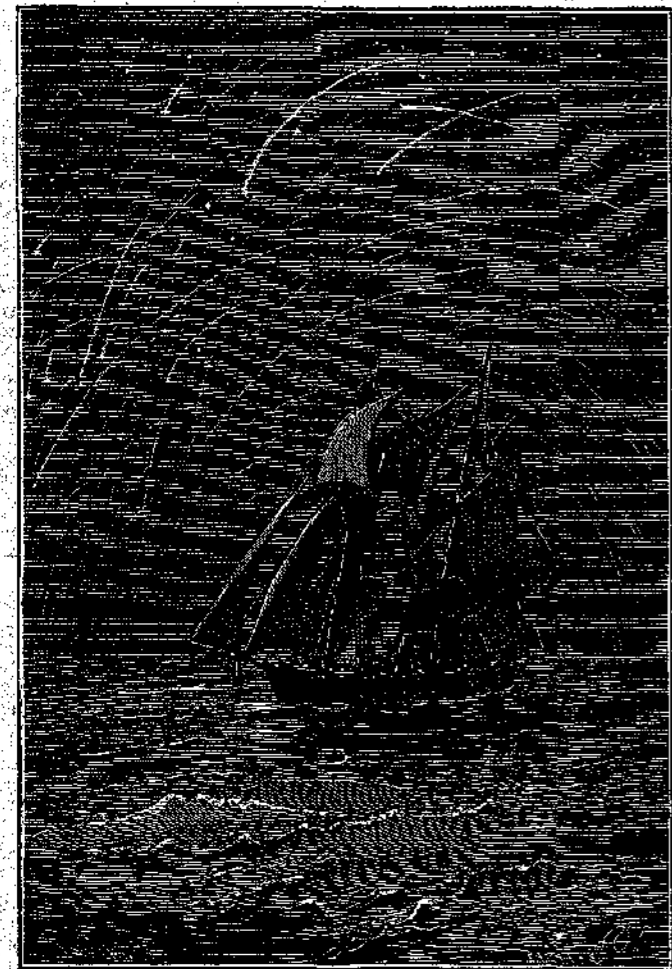

πράγματα, χωρίς να τὸ μάθουν; .. Ἀπὸ ὅσα ὁμως μοῦ εἶπες, κάτι μοῦ φαίνεται παράδοξον· θὰ μὲ εἶπες πάλιν περιέργον, ἀλλὰ τί νὰ γίνῃ;

Πῶς κατάρθωσαν νὰ μάθουν, διὰ οἱ διόττοντες ἀποτελοῦνται ἀπὸ τὰς αὐτὰς οὐσίας μὲ τὴν ἐπιφανείαν τῆς Γῆς; Μοῦ φαίνεται ὅτι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐτάξουσιν ἐκεῖ διὰ νὰ τοὺς ἐξετάσουν.

— Αὐτὸ θὰ ἦτο πράγματι δύσκολον· ἀλλὰ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ μεταβῶσιν ἐκεῖ διὰ νὰ τοὺς ἴδουν, ἀφοῦ ὑπάρχει

Βροχὴ διαττόντων ἀστέρων.

κάποιος μεσίτης, ὁ ὅποιος ἀναλαμβάνει νὰ τοὺς ἀρκάξῃ κατὰ τὴν διάθεσιν των καὶ νὰ τοὺς φέρῃ εἰς τὰς χεῖράς μας, ὅπως τοὺς ἐξετάσωμεν μὲ τὴν ἡσυχίαν μας. Ὁ μεσίτης αὐτὸς εἶνε ἡ Γῆ μας.

— Τί εἶπες; ἡ Γῆ;

— Ναι ἡ Γῆ. Γνωρίζεις ὅτι πάντα τὰ σώματα ἔλκουσιν ἀλλήλα, ἕκαστον μετὰ δυνάμειος τὸσον μεγαλύτερας ὅσον περισσότεραν μαζαν ἔχει, καὶ ὅτι ἡ δύναμις αὕτη ἐλαττοῦται ὅσον ἡ ἀπόστασις αὐξάνεται. Ἐάν ἐπὶ παραδείγματι ἡ Σελήνη ἐπληροῖται πάρα πολὺ εἰς τὴν Γῆν, ἡ μεγάλη μάζα τῆς Γῆς μας θὰ ἐσπυρὲ πρὸς ἑαυτὴν τὴν Σελήνην τὸσον πολὺ, ὥστε αὕτη ἐπὶ τέλος δὲν θὰ ἠδύνατο

ν' ἀντιστῆ καὶ θὰ ἐπιπτεν ἔπως τὸ μῆλον τοῦ Νεύτωνος τὸ 1666. Μακρὰν τότε ἀπὸ τὰς χώρας, αἱ ὅποιαι κατὰ τὴν κακὴν ἐκείνην στιγμὴν θὰ ἦσαν πρὸς τὸ μέρος τῆς Σελήνης! Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἄλλα μέρη, τὰ ὅποια θὰ εἶχον τὸν ἀντίτυπον, δὲν θὰ εὐρίσκατο κανεὶς εἰς καλλιτέραν θέσιν· μίαν τοιαύτην συνάντησιν θὰ ὑπερέβαινε πολὺ ὡς πρὸς τὴν καταστροφὴν, τὴν σύγκρουσιν δύο ἀμαξοστοιχιῶν.

Εὐτυχῶς ὁμως δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ συμβῆ τοιοῦτον δυστύχημα. Ἡ Σελήνη μας ὁμοιάζει μὲ τὰ φρόνιμα καὶ εὐτακτα παιδία, καὶ δὲν κάμνει ποτέ ἀνοησίας, ἀλλὰ κινεῖται πάντοτε ἐπὶ τῆς τροχιάς τῆς, ἡ ὅποια εἶνε καλῶς ὀρισμένη καὶ ἀπὸ τὴν ὅποιαν οὐδέποτε ἀπομακρύνεται, καὶ διὰ τοῦτο εὐρίσκαται πάντοτε εἰς σεβαστὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τὴν φοβεράν κυρὰν τῆς. Δὲν συμβαίνει ὁμως τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τοὺς μικροὺς πλάνητας διόττοντας, οἱ ὅποιοι τρέχουν ὡς πλανόδιοι εἰς τὸν δακτύλιόν των αὐτοὶ εὐρίσκονται εἰς διαρκὴ κίνδυνον νὰ συλληφθῶσιν. Ὁσάκις ἡ Γῆ κατὰ τὸν θρόνον τῆς πλησιασῇ περισσότερον κάποιον ἐξ αὐτῶν, τὸν συλλαμβάνει εἰς τὰ πετακτὰ, ὅπως ἡ χελιδὼν τὰ ἐντο-

μα, καὶ ὁ δυστυχὴς διόττων πίπτει ἀπὸ τὰ ὕψη, εἰς τὰ ὅποια ἐλευθέρως ἔτρεχε, διὰ νὰ τελειώσῃ τὸν δρόμον του εἰς τὴν ἀτμόσφαιράν μας, ὅπου δὲν διατηρεῖται ἐπὶ πολὺ, ἀλλ' ἀναφλέγεται.

Ὅσον δὲ πλησιέστερος πρὸς τὴν Γῆν εἶνε, τόσον ὁ πελώριος ὄγκος αὐτῆς σύρει αὐτὸν μετὰ μεγαλύτερας δυνάμειος· ἐκείνη δὲ ἡ δύναμις, ἡ ὅποια προηγούμενως τὸν ὠθῆγει εἰς τὰς οὐρανίας χώρας, εἶνε τώρα πλέον ἀνίκανος ν' ἀντιπαλασθῇ πρὸς τὴν ἀδυσώπητον ἔλξιν τῆς Γῆς. Καί, χαίρει πλέον διὰ τὸν διόττοντα, οὐρανία ζωὴ! Ἐάν δὲ συμβῆ ὁ διόττων νὰ εἶνε ἀρκετὰ ὀγκώδης, δὲν ἀναφλέγεται ἀλλὰ πίπτει εἰς τὴν γῆν

ὡς λίθος σπενδονισθεὶς ἀπὸ τὸν οὐρανόν. — Ὡ θεῖσσα, πόσον εἶσαι σήμερον ποιητικὴ! Εἶνε λοιπὸν ἀληθὲς ὅτι πίπτουν λίθοι ἀπὸ τὸν οὐρανόν;

— Καὶ βέβαια· ὅτε δὲν πρέπει νὰ ἐκπληττεσῶν ἂν γνωρίζωμεν πῶς εἶνε κατασκευασμένοι οἱ διόττοντες, ἀφοῦ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐνίοτε φθάνουν μέχρις ἡμῶν διὰ νὰ μᾶς τὸ εἰπουν, ἡμεῖς δὲ ἀρκεῖ νὰ κῦψωμεν διὰ νὰ τοὺς συλλεξώμεν.

— Νὰ τοὺς συλλεξώμεν; Δὲν καταλαμβάνω τίποτε. Τί ἀστρα εἶνε αὐτὰ, ἀφοῦ τὰ μαζεύωμεν ἀπὸ τὴν γῆν.

— Ὡ εἶνε μικρὰ τεμάχια αὐτὰ τὰ ὅτι ποῖα μαζεύωμεν. Ἀλλ' ἔχω πολλὰ νὰ σοῦ εἰπῶ δι' αὐτὰ καὶ διὰ τοῦτο ἄς τὰ ἀφήσωμεν δι' αὐριον. Ἔχεις περιέργειαν νὰ τ' ἀκούσῃς;

— Βεβαίωτατα· οὐδέποτε μοῦ διηγήθης τερπνότερα πράγματα. Μόνον προηγούμενως θέλω νὰ σ' ἐρωτήσω κάτι· πῶς ὀνομάζουσι αὐτὰ τὰ τεμάχια ποῦ πίπτουν εἰς τὴν γῆν;

— Ἀεθολίθους, δηλαδὴ λίθους πίπτοντας ἀπὸ τὸν ἀέρα, ἢ οὐρανοπέτεις λίθους, πίπτοντας δηλαδὴ ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

— Αὐτὸ μοῦ ἀρῶσι περισσότερον, λίθοι πίπτοντες ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

— Ἐς αὐριον λοιπόν. »

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΟΙ ΑΕΡΟΛΙΘΟΙ ΚΑΙ ΑΙ ΒΟΛΙΒΕΡ

«Θέλεις λοιπὸν σήμερον νὰ σοῦ ὁμιλήσω διὰ τοὺς αερολίθους, τοὺς πίπτοντας ἀπὸ τὸν οὐρανόν;

— Ναι, Νίτσα μου, εἶσαι πολὺ ὑποχρεωτικὴ. Εἶνε ὁμως βέβαιον ὅτι πίπτουν ἀπὸ τὸν οὐρανόν;

— Βεβαίωτατον. Τοὺς εἶδον νὰ πίπτουν, καὶ οὐχὶ ἀπαξ ἀλλὰ χιλιάκις καθ' ὅλας τὰς ἱστορικές ἐποχάς. Καὶ οἱ ἱστορικοὶ τῆς ἀρχαιότητος καὶ οἱ χρονογράφοι τοῦ μεσαίωνος κάμνουν λόγον δι' αὐτούς· οἱ δὲ Κινεζοὶ, οἱ ὅποιοι ἀποδίδουν εἰς αὐτοὺς ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν γεγονότων τῆς χώρας των, συντάσσουσι μετὰ μεγάλης προσοχῆς καταλόγους, τοὺς ὁποίους διαφυλάττουσι. Ὁ Ἀραβὸς εἰς τὴν Δ η μ ὶ δ η Ἀστρονομία ν του ἀναφέρει ἐξήκοντα τέσσαρας περιπτώσεις, παρατηρηθείσας ἀπὸ τοῦ 1800 μέχρι τοῦ 1825, δηλαδὴ εἰς τέταρτον αἰῶνος, τὰς ὁποίας αὐτὸς ἔμαθεν. Αὐτὸ ἀρκεῖ διὰ νὰ λάβῃς ἰδέαν πόσοι θὰ ἔπασαν ἀπότου ὑπάρχουν ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀκόμη πρὶν, διότι δὲν πιστεύω νὰ νομιζῆς ὅτι οἱ πλάνητες τοῦ οὐρανοῦ περιέμενον τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τῆς γῆς διὰ νὰ συλληφθῶσι παρ' αὐτῆς, ἀφ' οὗ καὶ ἡ ἐλκτικὴ δύναμις τῆς δὲν περιέμενε τὴν ἀριεὶν μας.

Θὰ σοῦ ἀναφέρω ὁμως δύο μόνον παραδείγματα, τὰ ὅποια ἐξελέξα μετὰ πολλῶν, ἐπειδὴ εἶνε ἱστορικά.

Ο ΦΑΣΟΥΛΑΚΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

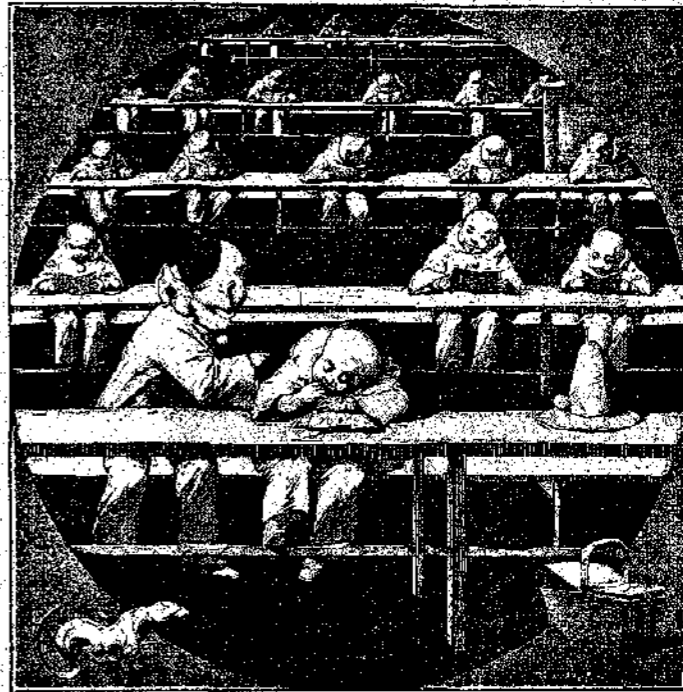
[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Ζ'

Ο ΦΑΣΟΥΛΑΚΗΣ ΟΚΝΗΡΟΣ

Φθάνουν εἰς τὸ Σχολεῖον, καὶ τότε μόνον ὁ Φασουλάκης ἀποφασίζει νὰ σιωπῇ. Νὰ ὁ κύρ Δάσκαλος. Τὸν ντρέπεται καὶ τὸν φοβάται λιγάκι·

- Πῶς ὀνομάζεσαι; τὸν ἐρωτᾷ ὁ κύρ Δάσκαλος.
  - Φασουλάκης Φασουλή Φασουλίδης!
  - Πολὺ καλά. Ἀμὴ γιατί εἶσαι ἐτοίμο κόκκινος; Ἐκλαιγες;
  - Δάσκαλε, φωνάζουσι οἱ Φασουλάκιδες, δὲν ἤθελε νὰ ἔλθῃ!
  - Δὲν ἤθελε νὰ ἔλθῃ; ἰ λέγει ὁ κύρ Δάσκαλος. Ἄ, μπᾶ! μπᾶ! μπᾶ! Καὶ γιατί; Ποιὸ καλὸ παιδί δὲν θέλει νὰ πάγῃ ἐστὶ Σχολεῖο; .. Ἐλα, κάθησε, Φασουλάκη Φασουλή, καὶ προσπάθησε νὰ εἶσαι ἐπιμελής.
- Ὁ Φασουλάκης κάθεται ἐμπρὸς—ἐμπρὸς εἰς τὸ πρῶτον θρανίον. Ἀλλὰ

δὲν προσέχει, δὲν ἀκούει τὸ Δάσκαλο, δὲν μελετᾷ τὸ μάθημά του. Εἶνε σὸν ἀφηρημένος, κυττάζει τὰς μυῖγες ποῦ πετοῦν, θυμᾶται τὸ στίτι του, τὸν κῆπόν του, καὶ ἐστὶ τέλος γέρνει ἐπάνω ἐστὶ βιβλίον του καὶ κοιμᾶται, ὅπως τὸν βλέπετε.

Οἱ ἄλλοι Φασουλάκιδες εἶνε ἐπιμελεῖς καὶ μαθαίνουν λαμπρὰ τὸ μάθημά των. Τὸ βράδυ, ἅμα θὰ γυρίσουν ἐστὶ στίτι, ὁ μπαμπᾶς θὰ τοὺς πάρῃ ἐστὶ γονατὰ του καὶ ἡ μαμμὰ θὰ τοὺς ἀγκαλιάσῃ καὶ θὰ τοὺς φιλήσῃ. Ἀλλὰ μὲ τὸ μικρὸ Φασουλάκη οὔτε ὁ κύριος Φασουλῆς θὰ παίξῃ, οὔτε ἡ κυρία Φασουλίνα· γιατί ὁ μικρὸς Φασουλάκης δὲν ἔμαθε τὸ μάθημά του, καὶ ἐπρωτίμησε νὰ κάμῃ τὸ βιβλίον του προσκεφάλι καὶ νὰ κοιμηθῇ.

Θὰ μοῦ πῆτε: Καὶ ὁ Δάσκαλος δὲν τὸν ἐμάλωσε;

— Πρὸσεχε, Φασουλάκη Φασουλή! τοῦ ἐφώνωζε κάθε τόσο. Ἐ, Φασουλίδη, μὴν κοιμᾶσαι! Ὅποιος κοιμᾶται δὲν εἶνε ἐξυπνος!

Ὁ Φασουλάκης ἐξυπνοῦσε γιὰ μίαν στιγμὴν, ἀλλὰ ἔπειτα τὰ ἴδια καὶ χειρότερα· τὸ γουδί τὸ γουδοχέρι!

Ἐστὶ τέλος ὁ Δάσκαλος ἔπαυσε νὰ του φωνάζῃ.

— Αὐτὸς, εἶπε μὲ τὸν ναῦν του, φαίνεται φύσει τεμπέλης, ὀκνηρὸς, ὑπναρᾶς. Νὰ ποῦμε ὁμως καὶ τὴ μαύρη ἀλήθεια, εἶνε μικρὸς ἀκόμα. Γιὰ νὰ ἴδουμε· μπορεῖ μὲ τὸν καιρὸ νὰ διορθωθῇ. Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

Τὸ πρῶτον παράδειγμα εἶνε λίθος, ὁ ὅποιος εἶχε τὴν τιμὴν νὰ πέσῃ πρὸ τοῦ γερμανοῦ αὐτοκράτορος Μαξιμιλιανού, τὴν 7ην Νοεμβρίου 1492, εἰς τὸ Ἐν-σταλάμι τῆς Ἀλσατίας, καὶ ὁ ὅποιος σώζεται ἀκόμη εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου τούτου, ὅχι ὁμως ὀλοκλήρως, ἐπειδὴ οἱ κερσεργοὶ πολλάκις ἔλαβον ἀπὸ αὐτὸν τεμάχια.

Τὸ ἄλλο παράδειγμα εἶνε τὸ ἐξῆς. Τὴν 14ην Ἀπριλίου 1803, τὴν 1ην ὥραν μ. μ. εἶδον ἐξαίφνης ἀπὸ πολλὰ μέρη τῆς Βρετανίας πυρίνην σφαῖραν ζωηρᾶς λαμπρότητος, ἡ ὅποια ἀπυτόμως ἐσβέσθη ὑπὸ νέφους μαύρου, τὸ ὅποιον ἦτο ὡς κηλὶς ἐπὶ καθαροῦ οὐρανοῦ. Μετὰ τινα λεπτὰ ἠκούσθη τρομακτικὸς κρότος μέχρις ἀποστάσεως ἑκατὸν εἰκοσι χιλιομέτρων. Τὸν κρότον αὐτὸν ἐπηκολούθησε βροχὴ λίθων εἰς ὅλην τὴν περιοχὴν πλησίον τῆς πόλεως. Τὸ πρᾶγμα ἀνεκωκώθη εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν, ἀλλ' ἐκεῖ δὲν τὸ ἐπίστευσαν, ὅπως καὶ σὺ πρὸ ὀλίγου. Νὰ πέσουν λίθοι ἀπὸ τὸν οὐρανόν; Τί γελοία ἀστεϊότης! Διὰ νὰ καταπεισθῶσιν, ἐγένετο ἀνάγκη ν' ἀποσταλῇ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τόπου, ἡ ὅποια εἶδε τοὺς λίθους καὶ ἐξηκρίβωσαν ὅτι ἡ ἐπιφανεία τοῦ ἐδάφους ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔπεσαν οἱ λίθοι μετὰ τὴν ἐκρηξίν τῆς σφαίρας, εἶχε μῆκος δέκα περίπου χιλιομέτρων καὶ πλάτος τεσσάρων. Ἐκτατα πλέον δὲν λέγεται εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ μᾶς ἐπισκεφθῶσι λίθοι, ἐλθόντες ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

— Καὶ ἐγὼ τότε θὰ κάμω τὸ ἴδιον: πιστεύω εἰς τοὺς αερολίθους σου, ἀφοῦ ὑπάρχουν τόσαι ἀποδείξεις· θὰ σ' ἐρωτήσω ὁμως, διατί ὁ θόρυβος τῆς ἐκρήξεως ἠκούσθη λεπτὰ τινα μετὰ τὴν ἐξαφανίαν τῆς πυρίνης σφαίρας; Ἡ ἐκρηξίς δὲν ἔγινε ταυτοχρόνως μὲ τὴν ἐξαφανίαν;

(Ἔπεται συνέχεια.)

[J. Μασέ] Α. Σ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΠΙΘΗΚΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ

(Μύθος Αἰθιοπίας)

Κάποια παμπόνηρη ἀλεπού, μὲ μίαν γερωντοπρόσωπη μαίμου, ἐπερνοῦσε ἀπ' τοῦ νεκροταφείου τὰ μνημεῖα.

Καὶ ἡ μαίμου ἐστάθη πικραμένη, μὲ θλίψι τὸ κεφάλι ἐκινούσε κ' εἶπε:—«Ὀλοὶ αὐτοὶ ἐδῶ οἱ θαμμένοι.

Ἐστὰ μνήματα, ποῦ βλέπετε, ἀλεπού μου, πρὶν νὰ πεθάνουν, δούλοὶ ἀγορασμένοι τοῦ μακαρίτη ἦσαν παπποῦ μου!»

Μὰ κ' ἡ ἀλεπού μὲ εἰρωνικὸ τὸ βλέμμα τῆς εἶπε:—Δὲν ἀκούῃ οἱ πεθαμμένοι, κ' ἀκόμη πειὸ μεγάλον ἂν κόψῃς ψέμμα!»

Ι. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

Ἄπο ένα γλυκὸ φίλακι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τοῦ: **Ἐλλήνων Φιλίαν** (περιέρχον πᾶς συνέθεσ αὐτὴ ἡ σύμφορος ἐκλογὴ ψευδώνυμον τοῦ ἀδελφοῦ σου) **Ἐνδοξόν Φαρμακίον** (εὐχαριστίας, ὡς βλέπεις ἄλλὰ νὰ μου γράψῃς καὶ τὸνομάτη;) **Ροδοστεφανωμένην** **Ἀργεῖν** (πρώτην τὴν τάξιόν σου μὲ 10 καυρόν; ἔγχε, ἔγχε!) **Πολυξένην Σοφίαν** (χαίρω πῶθ ἂν μου γράψῃς τῶρα συγγνώμην) **Μικρὰν Φελοπερίεργον** (ἐπιπλοὴν ἔχει δὲν θὰ γίνῃ καὶ νὰ ἐκδρομῇ, ὥστε αὐτὴν τὴν φωνὴν ὁ κομπάρζος νὰ ἐκπλήρωσῃ τὸν προορισμὸν σου) **Νεαρὸν Μουσικὸν** (εὐγε πῶθ ἀνεπαροξύνεισαι, τόσον καλά τὸν πατέρα σου, κατὰ τὴν ἄποσιαν τοῦ καὶ βέβαια πρέπει νὰ σου κέρη ἕνα ποδὴλατον) **Σοφίαν δ' Ἀσιατίαν** (τὰ φυλλάδια στέλλονται μὲ τὴν νέαν διεύθυνσιν) γράφε μου ποῖον δὲν ἔλαβες, νὰ σοῦ το στείλω) **Φιλοσοφὸν τοῦ Ἐβελίον** (Βραβεῖον ἐστάλη) **Παρνασσὸν** (ὁ ἐ συγχωρῶ μὲ τὴν καρδίαν μου διὰ τὴν μακρὰν σου σιωπὴν, ἔρ' οὐ ἐπήρξες ἄριστα; καὶ ὅπο μένα ἕνα κερὰ καὶ εἰς ἀνώτερη ἢ πρὸς τὸν φίλον σου ἐκείνον ἐσταλα φύλλον καὶ δελτίον ἐγγραφῆς; γὰρ νὰ ἰδοῦμαι!) **Σοφὸν Πεντακτὸν** (ἔμην: κολὴ εὐτυχίᾳ διὰ τὸ θερμὸν ἐνδιαφέρον καὶ τὴν πάντοτε ἀκριβοῦς ἀγάπην σου;) **Κυνηγὸν τῆς Σιταρήθρας** (χαίρω διὰ τὴν ἐπιστολήν σου καὶ τὴν γέφυραν αὐτὴν τῆς μεταβάσεως ἀπὸ τῆς ἀδρανοῦς καὶ σιωπῆς εἰς τὴν δράσιν καὶ ἐνέργειαν) εὐγε δ' ἕνα ὄραϊα γράσει περὶ Ἑλληνόπαιδος;) **Τίκα - Τάκ** (ἔγχε, ἔγχε, δὲν εἶσαι ἄλογος; εἰς τὰ φωνητολόγια καὶ εἰς τὰ ἐλλειποσύμφορα αἰ συμπῶσις εἶνε συγκαί, διότι μόνον γνωστὰς φράσεις εἰμπορεῖ νὰ λάβῃ κανεῖς, καὶ πῶθ νὰ ἐνθυμῆται πάλιν, ποῖα ἐδημοσιεύθη καὶ ποῖα ἔγχε) **Μυστικὸν Ψευδώνυμον** (ἔσπευτα Ἰακώβην τοῦ Ἀστέρος (χαίρω πῶθ ἔγχεσ καλά) **Ἦρωα Θεοῦ** (εἰπὲ εἰς τὴν ἀδελφὴν σου ἔτι κανὲν ἀπὸ τὰ ψευδώνυμα, τὰ ὅποια προτινῆ, δὲν εἶνε ἐλευθέρου, πρὸς τὸ **Ἐρμὸν τῆς Σηρῆας** ὡς οὐ δεχεται, ἐν πρώτῳ θὰ στείλῃς τετράστιχον) **Μεσοπὸν τοῦ Λαροῦ** (τὸ τοῦ το ὑπερθυμῶν ὁ Ἐπίλογος βεβαίως ἦτο τοῦ συγγραφέως; δεσπὶ ἐριωτῆς;) **Ρωσσίαν** (εὐγε διὰ τὸν λαμπρὸν βαθμὸν τῶρα προσπᾶθης νὰ γίνῃς καλὸς) **Μικρὰν Ἀθλίδα** (ἀκούε ἐκεῖ πῶθ δὲν τον παραδέχομαι! ἔννεα εἶνε αὐτὴ!) **Διοπτροσκοποῦσαν** (καλῶς νὰ ἔδῃ; μὰ πολλὴν μου χαρὴν θὰ σε γνωρίσω κ' ἔγω) **Ἰρυσάγγελον** (ἔλαβα, καὶ ὄρα στέλλω εἰς Πόρον) **Ἄνθος τοῦ Μασῶν** (ἡ παραγγελία σου ἐξτετέλεσθ' καλὸν ταλεῖδι) **Ἀδρυγεῖον** (γλαυροπότηρ ἡ περιγραφή τῆς ἐκδρομῆς, καὶ τὴν ἀνέγνωσα χωρὶς νὰ κοιμηθῶ ὅπως σὺ, μέσος εἰς τὴν ἀμαζαν) **Ἀργυρῶν Σωφιστρῶν** (δὲν φαντάζεσαι μὲ πόσῃ εὐχαριστίᾳ ἐγγνώρισα τὸν καλὸν καὶ φιλόμουσον πατέρα σου τῶρα ἔνοσθ' ἔμην εἶσαι καὶ σὺ ἀπὸ τὰς πλέον ἐκλεκτὰς φίλας μου) **Σεντενεμένον Σενταπῶτα** (πῶς ἐπίθω μεῖς νὰνακοινώσω εἰς τὴν **Φοινηκίδα** τῶνομά σου; δημοσίως; τότε τὸ μαινθάνου δλο; καὶ δὲν ἔχεις πλέον ψευδώνυμον; τὰ καλλίτερον εἶνε νὰ μου σταίλῃς ἐν ἐπισκοπητήριόν σου νὰ τῆς το διαβιβάζωσον διὰ τὰ Μ. Μυστικά, ὁ δεχόμενος τὴν ἀνταλλαγὴν, στέλλει πρῶτος) **Ἄνοιξιάντικην Βραδίαν**, **Ἐλαίαν τῆς Ἰθάκης** (εἰς θία; σου τὰς ἀπορίας ἀπαντᾷ ὁ Ὀδηγὸς τοῦ Συνδρουματοῦ, ὁ δημοσιευθεὶς πρῶτος: εἰς τὰ πρῶτα φυλλάδια) **Ἄρματα** (ὁ **Ρωμαῖος** ἐκέρων δὲν ἔγενε ἀπὸ τῆς Σιδρόνῃ οὔτε ἔλαβα ποτὲ ἐκείθεν ἐπιστολήν, δυναμένη νὰ προκαλέσῃ τοιαύτην ἀπάτησιν) νὲ συγχάρω δι' ἕνα λέγικα καὶ κάρναϊα ὑπὲρ τοῦ «Ἑλληνόπαιδος») **Ἀρστανίδι** (ἀρετὴ καλὴ ἡ μεταφράσις; ἀλλὰ τὸ διήγημα κατ' ἑαυτὸ δὲν μου ἤρξασ;) **Ἀετὲρ** (δὲ) αὐτὰ πῶθ μ' ἐρωτᾷς εἶσαι ἐλευθέρου νὰ πιστεύσῃς καὶ νὰ παραδεχθῆς ὅτι θέλεις...) **Ἀποκίτσαν** **Ἐλπίδα** (φαίνεται ἔτι κατὶ θὰ γίνῃ) **Πειραικὴν Ἀδραν** (πολὺ μ' ἐκίπνησ τὸ πάθμα τοῦ καλοῦ μας φίλου) **Ἐθδοκὸν Ὀρζοντα** (σήμερον ἐγερῶ ψευδώνυμον τῆς ἀδελφῆς σου) **Ι. Σολωμῶν** (ἔχει καλῶς) **Ἰδνικὸν Ἰμνον** ([E] διὰ τὴν ὄραϊαν καὶ δρο-

σρωτάτην ἐπιστολήν σου) κατὰ χάρις θὰ μάθουν οἱ φίλοι μου τοῦ Ἰωνίου Πελάγους διὰ τὴν ἐπισκοπῆς τὰς παρελάς τῶν καὶ δὲ ἐπιθυμῆσαι νὰ τους γνωρίσῃ; θλου;) **Γαλλικὴν Σημαίαν** (πολὺ μ' εὐχαρίστησεν ἡ ἐπιστολή σου, καὶ τί ὄραϊα πῶθ εὐρύξῃς; ἔσπευσε εἰς ἡμῶς; ἡ φίλη σου σ' ἐγέλασε; δὲν εἶνε ἡ **Κατοαρίδα**;) **Ἰωνία** (ποῦ στέλλει καὶ πάλιν τὸν ἰδοῖν τῆς διὰ τὸν Ἑλληνοπαιδα, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Ἀγγυρολογιστάτου) εὐγὲ τῆς! καὶ πῶσα ὄραϊα δὲν μου γράφει πάλιν σήμερον;) **Καυκασίαν** (ἡ ὅποια, τὴν ἡμέραν πῶθ λαμβάνει τὸ φυλλάδιόν μου, γαμίζει ἔτι τῆς ἐκείνον ἔσπευσε) **Παιδικὴν Χαρὰν** (εἰ, τί ὄραϊα πῶθ εἶνε ἡ ἐσχοχὴ σου ἢ ἱλιχὸν καὶ εὐχομαι νὰναρρῶσῃς τελείως) **Ἐρυθρὰν Ἀνθοδόξον** (νὰ μου φιλῆσῃ; καὶ τὸν χωριτωμένον ἀνεψιόν, μὲ τὰ νόσημα λογάκια του) **Στήριγμα τῆς Ἥγετρε** (ποῦ ἀπολαμβάνει δὴν τὴν εὐτυχίαν τῶν διακοπῶν, κατὰ τὸ σύστημα τοῦ **Φάσματος τῆς Νουκτε**) **Οδρανίαν Μακαριότητα** (καὶ βέβαια πρέπει νὰ μου γράψῃς τακτικὰ ὀλίγον ἔλαψῃς νὰ σε ἐσχάσω, ἀλλὰ ἔγω δὲν ἐσχάσω ποτὲ) **Ἰραϊστὸν Πρίγγικας** (ἀσλήθη λοιπὸν ἡ συζητήσις εἶνε) **Ἀσπροποταμίτην** (βεβαίως) καὶ σου εὐχομαι πᾶσαν ἐπιτυχίαν) **Ἀνεμοστρόβιλον** κτλ. κτλ.

Ἐἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 22 Ἰουλίου, ἀπαντήσῃς εἰς τὸ προσεχῆ.

ΤΟΜΟΙ

“THE ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ”

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)

ΤΟΜΟΣ 16 (οἱ ἐτῆς: 4, 3, 6, 7, 9, 11, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24) πρὸς ἄρα 1 ἑκατοστὸν διὰ πᾶσι τοῖς Ἀθηναῖς, πρὸς ἄρα 1, 10 διὰ τὰς Ἐπαρχίας, καὶ πρὸς ἄρα τῶν χρυσῶν 1 διὰ τὸ Ἑξωτερικόν.

ΤΟΜΟΣ 6 (οἱ ἐτῆς: 1, 3, 8, 12, 13, 14) πρὸς ἄρα 2, 50 ἑκατοστ.

ΤΟΜΟΣ 1 (ὁ 10ῦς κλησιάζων νὰ ἐξαντηθῆ) φρ. 10.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ἀπὸ τοῦ 1894)

ΤΟΜΟΣ 6: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897, 1898 καὶ 1899, ὡν ἑκατοστὸς τιμᾶται: **Ἄδεται φρ. 7. — Χρυσόδετος φρ. 10.**

ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΙ ἀπὸ δύο εὐρίσκονται καὶ οἱ τόμοι τῆς ἰσότητος τῆς Διαπλάσεως. Ἐπὶ τῆς σημερινῆς δὲ ἀνωτέρου τιμῆς αὐτῶν, ὡς ἀδελτῶν, ποσοσθένται καὶ φρ. 3 διὰ τὸ δέσιμον ἑκάστης δωδέκας τόμων.

ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΣ λεπτομερῆς, μὲ τὰ περιεχόμενα ἑκάστου τόμου τῆς Διαπλάσεως καὶ τῆς Βιβλιοθήκης αὐτῆς, στέλλεται πρὸς πάντα αἰτουμένα.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Δι' ὅσους στέλλονται μέχρι τῆς 11 Σεπτεμβρίου

Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁμοίου δὲν νὰ γράφῃται τὰς λύσεις τῶν μὲ διαφωνήσεων, παλεῖται ἐν τῷ **Χρυσῶν** μὲ τῆς **πρῶτης**, ὡν ἑκατοστὸς τιμῆς 30 φύλλα καὶ ταπεινὸ φρ. 1

376. Λεξιγράφος.
Τὸ πρῶτον μου εἶσαι σὺ — τὸ δεύτερον ἀγών. Καὶ τ' ἄλλαν θὰ εὐρῆς, — εἰς πρῶτον ἡγήσῃς.
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ **Παρνασσῶ** [E]

377. Ἀναγραμματισμός.
Ἐἵμαι ἄσμα, πόλις κ' ἔρος, ἂν ὡς ἔχω με ἄφρασις,
Δύο πρόσωπα θὰ ἔχω, ἂν με ἀναγραμματίσῃς.
Ἐστὴν ὑπὸ τῆς **Ἀνεμῶν** [E]

378. Στοιχειογράφος.
Βγάλε θῆρα θάλασσας καὶ χερσὶς νὰ σε γελᾷ.
Κάποιον μέρος τῆς οἰκίας θὰ σκοπέῃς μελωδίας.
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ **Ν. Νικολαΐδου** [E]

379. Κυδῶλεξον.

1. Στὴν ἄλῃν τοῦτο ζήτησε, εἰς ἅπαντα τὰ σώματα.
2. Παρέχεται τὸ δεύτερον καὶ δὲν ἐναγυρῆσῃ.
3. Τὸ τρίτον μου ἔχει ζῶν ὄπως καθὲς γνωρίζει.
4. Τὸ τέταρτον στὸν γυναικῶν θὰ βρῆτε τὰ ὄνματα.
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ **Σοφοῦ Πικρανοῦ** [E]

390. Τρίγωνον.
Διὰ τῶν γραμμάτων **ΕΞΗΚΑΟΡΕΤΧΩ** σχηματίσθαι ἰσοσκελὲς τρίγωνον, τοῦ ὁποῖου ἑκάστη πλευρὰ ἀποτελεῖ λέξιν ἐκ πέντε γραμμάτων.
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ **Θωμάς Παρθίου** [E]

381. Κρυπτογραφικόν.

1 2 3 4 5 6 7 8	=	Ποιητής.
2 3 4 7 8	=	Ποταμός.
3 5 6 4 7 8	=	Ἀρωματικόν.
4 5 3 2 5	=	Κράτος.
5 6 3 7 8	=	Ποταμός.
6 7 4 7 3	=	Ἄνθος.
7 2 7 8	=	Ἄνθημα.
8 3 6 3	=	Πρῶτον τῆς Γραφῆς.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ **Σολωμοῦ τοῦ Κορανοῦ** [E]

382. Φύρδην - Μιγδὴν
Σπορῶν ματάγραφοι λουγὲ λεπακτῶν.
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ **Τίκα - Τάκ**. [E]

383. Ἐπανόρθωσις φράσεως.
[Διὰ τῆς καταλλήλου μεταβάσεως τῶν λέξεων, ἀπόδοσε εἰς τὴν κατωτέρω φράσιν τὴν λογικὴν αὐτῆς ἔνοιαν. Τὰ σημεῖα τῆς σκετικῆς θὰ μένουσιν εἰς τὰς πρὸ αὐτῶν λέξεις.]
«Πρὸς τοὺς φράσας προσημῆσθ' ὁ Σερβῶσιος, διότι ἐκεῖνος ἐπέστει ἡμῶς τοὺς Ἰστανούς, δὲν ἡνεῖχοντο.»
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ **Ἀσπροποταμίτου** [E]

384. Ἄσπετον Παράδειγμα.
Τὸ μακρὸν μυστικὸν ἐρέπου καὶ φιλοῦν.
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ **Σολωμοῦ τοῦ Κορανοῦ** [E]

385. Φωνητολόγιον.
δν-γβ-κμ-μ-μικτι
Ἐστὴν ὑπὸ τῆς **Σωτηρίας Νουκτε** [E]

386. Γρόφος.

A	H
A	σδ
A	H
A	L
A	τι; ὦ!
A	H
A	H

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ **Νικολαΐδου** [E]

ΑΥΣΕΙΣ

τῶν **Πνευματικῶν** **Ἀσκήσεων** τοῦ φύλλον 24.

296. Αἰκατερίνη (E, K, τε, ρίμη). — **297. Δύπας-Λάκος**. — **298. Καλὸς** — κάλλος. — **299. Ὀνοῦ** — ἐυνοῦ.

300. ΚΑΛ—ΑΙ—ΚΡΑ—ΤΙ—ΔΑΣ
ΑΙ—ΒΑ—ΝΙ—ΟΕ
ΚΡΑ—ΝΙ—ΟΝ
ΤΙ—ΟΕ
ΔΑΣ

301. ΑΕΤΙΟΣ (Ἐστία, Τίτος, Ἰτέα, Ὅσσα, Ψῶς). — **302.** — **303.** 1. Σκίον. 2. Δύο Ἑλληνας. — **304.** Γινόμενης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τοῦ Σχηματίζονται: **Ἰστος, Στάδιον, Σέλιος Ὀποῦς, Σούσα (ΙΣΘΟΣ, ΟΔΟΥΣ)** — **305.** Ἐἴς ἕκαστον γεννᾷ. — **306.** Ἐν ἔνδειξι, ἡ ἐπινοία, ἡ περιπέτεια, εἶνε πάντα θηλυκά. — **307.** (Ἡ λύσις τῆς **Μαγικῆς Εἰκόνης** θὰ δημοσιουθῆ εἰς τὴν **Ἀλληγογραφίαν** τοῦ προσεχῆς φύλλου.)